

PRESSO

ČASOPIS STUDENTŮ BOLESLAVSKÉ HOTELOVKY

ROZHOVOR S ELIM • PARÁDNÍ ADAPŤÁK • MOJE CESTA NA HOTELOVKU • DEN
BEZ MOBILŮ • BARISTICKÝ KURZ • GASTROFESTIVAL • JEDEN DEN V LONDÝNĚ
• CESTA NA JIH • HALLOWEEN • TERKA PÍŠE NAHLAS • PRESOVAČ • A JINÉ

2024/2

Rozhovor s ELIM

Španělštinu učí na hotelovce pan Eliseo Guardado Salguero.
Přinášíme rozhovor s ním!!!

Eliseo Guardado Salguero (From El Salvador)

1) What was your occupation before teaching?

I worked at family restaurant. I was taking orders.

2) What led you to teaching when you became a teacher?

I was 18 years old when one of my teacher at university told me that I have a good english and now I'm here thanks to teacher.

3) Which holiday is the most popular in your home country, what is done on the day?

Holy week.

People go to church and they participate in events such as amass they also watch tv of the procession. But all the people that I'm not really used go to the beach, I don't like the beach, I prefer lakes and rivers.

4) How do you send your free time?

I play some video games such as... it's like trading card game Yu-gi-oh. I read some book or article for my studies and sometimes I play basketball or football. But I LOVE cycling.

5) What's your opinion about the school and the teachers?

So far so good, they are great to me and most of the students are good to me.

6) What's the typical food in your country?

We had a family restaurant and we had this food named Pupusa. It's tortilla filled with smashed fried beans or cheese or some pork with a traditional tomato sauce, not like ketchup

Ptaly se Kiki, Daria, Natka J, a Viki z H1.A

Parádní adapták

Naši prváci z H1:A, V1.A a V1.B se vydali na od 4. do 6. září na adaptační pobyt do Českého ráje. Tady jsou postřehy účastníků z V1.B!

Adapták 1

Adaptáku jsem se bála že nezapadnu a že budu mít se spolužákama problémy, ale opak je pravdou. První den jsme přijeli a seznamovali jsme se a všichni zapadli, akorát s instruktory jsme měli problém jinak to bylo v pohodě. Další dny jsme se víc seznamovali a dělali jsme spolu různé aktivity, kde jsme museli spolupracovat. Z adaptáku jsme přijeli vyčerpaní a s dobrým kolektivem. Takže se adaptáku nebojte. Je to mega dobrý a budete si všichni rozumět.

Adapták 2

Náš adapták byl super, na první pohled se mi zdálo že to nebude dobrý, ale nakonec to bylo super. Potkal jsem tam mého nového nejlepšího kamaráda Adama. Jak to celé začalo, jeli jsme tam autobusem a nikoho jsem tam neznal. Dojeli jsme tam a čekali jsme na instruktory, ty nás potom odvedli do Penzionu Magdalena. Tam jsme se ubytovali a šli jsme hrát aktivity, ty mě moc bavily, protože to bylo zábava. Potom jsem se vždy těšil na spaní, první noc jsem se vyspal blbě a druhou už se to dalo. Nejlepší bylo, když jsme seděli u ohně, zpívali jsme písničky a užívali jsme si společné časy.

Adapták 3

Na adaptačním kurzu jsme byli v Českém ráji. Strávili jsme tam tři dny s instruktory. Hráli jsme spoustu her, díky kterým jsme začali spolupracovat jako tým. Soutěže byly dobrovolné, ale i přesto se téměř do každé aktivity zapojili všichni. Velice to náš kolektiv stmelilo.

Nejlepší na celém adaptačním kurzu bylo, jak jsme už od první hry bojovali (nebo se alespoň snažili) jako tým.

Adapták 4

Na adaptační kurz jsem jela s myšlenkou, že to bude skvělé, bezbolestné poznání. Byla jsem zřejmě na omylu...

Adapták 5

Adapták byl něco, co mělo být v pohodě, ale nakonec to bylo mnohem víc. Od první chvíle jsme spolu trávili čas, smáli se, kecali až do rána, a teď jsme jako jedna velká parta. Upřímně miluju tuhle třídu a jsem za ni sakra vděčná. Ale nebylo to jen růžové. Občas jsme byli na dně, některé úkoly byly fakt těžké, obzvláště když jsme byly celý den na slunci. Ale jak se říká: „Jen slabí padají, silní vstávají a jdou dál.“ A to jsem přesně my. I když jsme kolikrát měli chuť to vzdát, dřeli jsme spolu a zvládli to. Teď vím, že mám kolem sebe lidi, na které se mohu spolehnout.

Moje cesta na hotelovku

Jak se to stane, že žák nastoupí na do prvního ročníku naší školy? Tři studentky prvního ročníku oboru Veřejná správa popsaly, jak jejich cesta na hotelovku proběhla.

- Přijímaček jsem se bála, začala jsem se na ně připravovat až 2 měsíce před přijímačkama. Tuhle školu jsem měla na prvním místě, na druhém místě jsem měla Jičínsku stejný obor jako tady. A třetí školu jsem si dala učňák pro jistotu na Maju na kadeřnici. Ale jsem ráda, že jsem se dostala sem. Zatím to tu je v pohodě.

Kačka, V1.B

- Když jsem se koukala na střední školy, vybírala jsem si zásadně z Boleslavských škol, protože jsem nechtěla být na intru. Měla jsem vybraných pár škol, tak jsem se chodila dívat na Dny otevřených dveří, právě těch škol, které mě zaujaly.

Tak jsem podala přihlášky, šla jsem na přijímačky, a pak jsem čekala na výsledky. Když jsem se ráno probudila, hned jsem se podívala na výsledky a upřímně jsem si myslela, že se dostanu na tuhle školu. Na téhle škole se mi líbí a jsem ráda, že jsem tady.

Hanča, V1.B

- O této škole jsem se dozvěděla na burze škol. Jeli jsme se sem podívat na dny otevřených dveří a docela se mi tady líbilo. Na přijímačky jsem se připravovala asi víc než jsem musela. Psala jsem tak dva testy denně. Takhle jsem se připravovala hlavně kvůli rodičům, kteří z toho dělali něco strašně těžkého. Přitom to bylo úplně na pohodu. Tuto školu jsem měla prvním místě. Chvilka jsem toho litovala, ale teď jsem ráda, že jsem tady. Líbí se mi, jak je to tady takové malé a takové rodinné, a všichni se tady mezi sebou tak nějak znají.

Emá, V1.B

Projektový den aneb Den bez mobilů 😞 !!!

V pátek 25. 10. dopoledne měli prváci projektový den s názvem Den bez mobilů, kdy museli **CELÉ DOPOLEDNE VYDRŽET** bez svých milovaných mobilních telefonů !!!!! V následném dotazníku pak popsali své pocity z akce. Přinášíme názory šesti vybraných studentů !!

1) Popište převažující pocit z dnešní akce.

- Špatný, dobrý experiment, ale už nikdy
- Strašná blbost, protože to nemělo žádný význam
- Nečekala jsem, že mi bude chybět ale je dobrý, že jsem si to uvědomila
- V pořádku
- Dobrá = Mám pocit, že mi to pomohlo si uvědomit, že bych neměla být tak často na mobilu
- Já si myslím, že to bylo fajn zkusit si být úplně bez telefonu a jen si povídat, nemusela jsem nic řešit

2) Kdyby byla akce ještě delší, kde byste viděli svoji časovou hranici, co už by byl problém?

- Nějak bych to zvládla
- 5-6 hod.
- Celý den 24 hodin
- Myslím, že bych neměla problém.
- Asi 4 hodin
- Den bohatě stačí

3) Podváděli jste během akce (hodinky, jiné možnosti)? Pokud ano, proč?

- Ne, hodinky se mi odpojily
- Ne, protože nemám hodinky
- Ne, nemám nic
- Nepodváděla, protože nemám na čem
- Ne
- Ne

4) Kolik hodin denně trávíte online? Popište, kolik času věnujete hraní her, chatování na sociálních sítích, čtení článků a studiu?

- Hry- 2 h., chat- 5 min., soc. sítě- 30 min., články- 15 min., studium- 10 min., hudba- 4 h.,
- Tak 8 hodin/ většinou se koukám na videa
- 8 hodin chatuju hodně, koukám na videa
- Cca 9-10 hod., hry nehraju, nejvíc jsem na soc. sítích
- Cca 7
- 5 hodin

5) Co si myslíte o lidech, kteří internet nepoužívají nebo jen velmi omezeně?

- a) Já bych to nevydržela, nevěděla bych, jak využít volnej čas nebo kdybych se nudila
- b) Myslím, že jsou divný, protože v dnešní době každý používá internet
- c) Myslím si, že někdy dělají dobře, protože se pak hodně lidí může být závislých
- d) Myslím, že je to v pořádku, pokud to nepotřebují
- e) Tím líp pro ně, já bych to nedala
- f) Nic špatného, každého věc

Cesta na jih

Poznávací zájezd do Itálie a Rakouska proběhl 20. – 25. září. Co se dělo cestou a co utkvělo v paměti účastníků zájezdu? Čtěte dále !!!

☉ Nejvíce jsme si to užili v hlavním městě Rakouska. Vídeň jsme si při krásném západu slunce prošli a rovnou jeli metrem do známého zábavného parku Prateru, ve kterém jsme se všichni vyblbli.

☉ Výlet do Itálie byl v celku zajímavý a rozhodně nezapomenutelný. Ať už v pozitivním nebo negativním smyslu (asi to u většiny lidí nedopadlo podle představ), protože původní plán a samotný výlet nebyl stejný. Měli jsme navštívit několik měst včetně Mira Mare, do kterých jsme se bohužel nepodívali. Ale i přes to jsme navštívili hromadu nádherným měst s krásnými památkami. Osobně se mi asi nejvíce líbil Innsbruck, Mantova a Vídeň. Innsbruck je samo o sobě krásné město s krásnými uličkami. Ale nejvíce mě oslnily hory v pozadí. Ať jsme se podívali jakýmkoliv směrem, vždy v pozadí byly ty krásné zasněžené hory. Máme odtamtud opravdu krásné fotky.

☉ První zastávka byla v Padově, kde jsme viděli kostel a společně si prošli město. Druhý den jsme zamířili do Boloni, kde jsme konečně měli možnost na rozchod. Dále jsme přešli do Mantovy, kde byla výstava starých aut. Třetí den jsme jeli do nádherného města Verona, možnost vidět Veronskou arénu, balkon Julie.

Za mě bych si zájezd více užila, kdyby to bylo lépe zorganizované a třeba kdybychom měli více volného času.

☉ Když zhodnotím památky, tak ty se mi moc líbily. Velmi zajímavá architektura, nádherná města a úžasné uličky.

Účastníci zájezdu z 2. ročníku

Jak nám to jde na praxích

Praxe jsou vždy místo školy a studenti prvních ročníků pracují 6,5h. Na praxe se jezdí do Mladé Boleslavi, Prahy, Liberce nebo na Loučeň. Musíme být vždy slušně oblečení. Na sobě musíme mít: černé společenské zástěru, košili a některé motýlka, nesmíme mít tetování, dlouhé nehty musíme samozřejmě nekouřit, nepít alkohol, konzumovat pouze na se musíme chovat měsíc si vedeme měsíce ji odevzdáváme.

kalhoty, černé boty, hotely vyžadují kravatu / piercingy, výrazné a velké náušnice. V hotelu dodržovat pravidla: jídlo a pití můžeme určených místech a vždy slušně a usmívat se. Celý evidenci a na konci

Pracujeme v pěťhvězdičkovém hotelu The Julius na Senovážném náměstí v Praze. Hotel je velký a hodně moderní. V hotelu jsou tři základní práce a to jsou debaras, prostírání a děláni kávy. Praxe máme od půl osmé, nebo osmé hodiny. Samozřejmě pokud chceme mít odpolední, tak se to dá domluvit. Pár zaměstnanců jsou dost protivní, ale někteří jsou v pořádku a můžeme mít normální konverzace.

Sabina a Laura, H1.A

Už druhý rok jezdím každý pátek na praxe do Prahy. Tento ročník jsem na hotelu jménem The Julius. Jelikož na praxích jsem s kamarádkami ze třídy, tak si to celkem užívám. Vždy ráno v autobuse se všichni setkáme a smějeme se, že už je konečně pátek. Praxe mají výhodu v tom, že jeden den v týdnu nemusíme do školy. Občas je to na hotelu těžké, protože tam jsou přísní, ale když dodržíte všechno tak jak máte, nehrozí žádný problém.

Denisa, H2.B

Jsem na hotelu poprvé tímto tam líbí a klidně Personál je velmi manažerky. snídaně. 3,5 hodiny ale utíká to končí snídaně a my

Grand Majestic rokem. Moc se mi bych šla i příští rok. přátelský, včetně Nejtěžší jsou tam zní jako krátká doba, pomalu. V půl 11 se jdeme najíst.

Máme možnost si vybrat ze zbytku snídaní nebo si můžeme vzít ve 12 oběd, co připravil kuchař. Moje oblíbená část jsou patra. S holkama vždy vezmeme platička a chodíme po patrech, jestli hosté nenechali nádobí na chodbách. Obědy jsou na tomto hotelu výjimečné.

Eliška, H2.B

For Gastro & Hotel 2024: Novinky a inovace

Dne, 21. listopadu 2024, se v PVA Expo Praha konal 14. mezinárodní veletrh For Gastro & Hotel. Tento veletrh přitahuje odborníky z oblasti gastronomie a hotelového průmyslu.

Návštěvníci mohou vidět širokou škálu produktů a služeb, od kuchyňských potřeb po nábytek pro hotely a restaurace. Hlavními body jsou odborné přednášky, konference a workshopy, které poskytují nové informace o aktuálních trendech v oboru.

For Gastro & Hotel je ideální místo pro profesionály i amatéry, kteří chtějí například zůstat aktuální, rozšířit své znalosti a obchodní vztahy. Tento veletrh zdůrazňuje význam české gastronomie a hotelového průmyslu.

Antonín Štajer, H1.A

Vzpomínky pamětníků na 20. století

Spartakiáda 1985

Můj táta nacvičoval v roce 1985 na celorepublikovou spartakiádu. Byl v kategorii 10- 11 let. Měli modré plastové softtenisové rakety a žluté pěnové míčky. Na spartakiádu na Letnou vybráni nebyli.

Na spartakiádu už nikdy nenacvičovali, žádná další už nebyla.

Havárie letadla v Čisté

Moje teta byla jako žákyně základní školy svědkem podivuhodné události. Ve středu 8.6. 1983 se ve vesnici Čistá nedaleko Mladé Boleslavi zřítilo sovětské vojenské letadlo. Na pole u vsi dopadl na padáku pilot, který se katapultoval z neovladatelného letadla.

Kusy letadla dopadly na statek a v blízkosti školy, ale jen zázrakem se nikomu nic nestalo. V daný okamžik ale nikdo nevěděl, zdali tomu tak je a zavládl velký chaos.

O incidentu se nesmělo mluvit ani pořizovat jakoukoli dokumentaci. A tak jedinou dochovanou fotografii pořídil tetin tatínek i za cenu osobního rizika. O incidentu se ještě dlouho šířily jen šeptem sdělované zprávy.

Neprovokujte sovětské vojáky!

Můj táta v polovině 80. let navštěvoval druhý stupeň základní školy v Březně. Jednoho dne po skončení výuky šel se spolužáky na státní silnici na autobus. Kolem projížděla kolona sovětské armády a když se první auto přiblížilo k zastávce, tak táta nepochopitelně zvedl pravou ruku se vztyčeným ukazováčkem a malíčkem směrem k posádce. Auto následně prudce zabrzdilo a z něj vystoupil důstojník v zelené uniformě a začal křičet: „Što eto? Što eto? My pajďom na VB!“ a snažil se tátu odvléct do auta. V tom zakročila přítomná starší paní a zakřičela na důstojníka, ať kluka pustí. Ten tak učinil, otočil se a nastoupil do auta a odjel. Tatínek se z toho zážitku přestal klepat až druhý den a byl rád, že vše dobře dopadlo.

Škola v minulosti

Babička mi vyprávěla, že dříve byly fyzické tresty ve škole běžné. Když děti vyrušovaly a nepracovaly, musely natáhnout ruku a dostaly rákoskou přes prsty. Nikdo si pak doma nestěžoval. Po škole se chodilo pomáhat do domácnosti či do práce.

Na malých školách bývala i jen jedna třída pro starší i mladší žáky. Učilo se hlavně čtení, psaní a počítání. Na další studium většina neměla finance. Proto si spoustu lidí dodělávala vzdělání později, když už pracovali.

Vzpomínky mojí mámy na listopad 1989

„Chodila jsem tehdy do šesté třídy na základní školu a naše třídní učitelka byla zároveň naše ruštinářka. Ruštinu jsem měla druhý rok, vůbec mě to nebavilo, kolektivně jsme měli k tomu jazyku odpor, a navíc naše soudružka učitelka Jiřinka byla velká milovnice Sovětského svazu. Jednoho listopadového dne přišla do třídy ubrečená a vysvětlovala nám, že zlí lidé, kteří nemají rádi Sověty, dělají v Praze hrozné věci. Další den nám o přestávce spolužák rozdal trikolory, které jsme všichni hrdě nosili připnuté na džínových bundách, i když jsme moc nechápali proč. Pak to začalo být opravdu akční, rodiče nás brali do Prahy na demonstrace, hrozně nás bavilo cinkat klíči, ačkoliv jsme tomu pořád moc nerozuměli. Nicméně nejsilnějším zážitkem z revolučního dění pro mě zůstává to, že v druhém pololetí šesté třídy jsme měli místo ruštiny konečně němčinu a soudružka Jiřinka, v té době tedy už paní Jiřinka, školu opustila.“

Velikonoce v minulosti

Nedělním Božím dnem velikonoční svátky vrcholily. U babičky se brzo ráno slavnostně prostřel stůl a z kuchyně se začala valit vůně čerstvě pečených buchet, mazanců, což se dříve, kromě svátků, tak často nestávalo. Připravovala se vajíčka barvená ve slupce od cibule a malovalo se na ně voskem, v troubě zatím voněl velikonoční beránek.

V pondělí brzo ráno babička a její sestry stály v kuchyni a připravovaly koledu v krásných bílých svátečních šatech. Už od rána se pila domácí pálenka a tak bylo doma a v ulicích veselo. Do domu chodili koledníci a odříkávali různé druhy koled a přitom šlehali moji babičku a její sestry s maminkou. V poledne už všechno ustalo a ještě před obědem celá její rodina vycházela do kostela. Den se zakončil obědem a pak už jenom odpočinkem.

1. máj v době komunismu

Tenhle příběh mám od mého dědy. První máj byl pro něho významným dnem pouze proto, že se 1. května narodil. Od rodiny a přátel přijímal gratulace, a to bylo všechno. Jinak se lidé z podniků, školy, zdravotnictví a další, se po skončení prvomájového průvodu shromáždili na náměstí, kde vyslechli z tribuny projevy. Po skončení se všichni rozešli do svých domovů. Bylo samozřejmostí, že se všichni oblékli do slavnostního. Autobusy byly ozdobeny malými státními vlajkami. Bývalo zvykem, že chlapi zašli po skončení průvodu na pivo, kde se rozebíraly různé události, hlavně ve sportu. Tak to prostě chodilo.

Dědův příběh

Děda přišel ve 1945 zpět z Volyně (území na Ukrajině) do severních Čech, odkud byli vyhnáni sudetští Němci, byl mu přidělen již prázdný statek. Na něm dokázal hospodařit. Po roce 1948, kdy byli u moci komunisté, mu zabrali všechn jeho majetek a poslali ho do JZD. Dodnes toto území nese známky zprerhaných vztahů. Sama, když tam přijedu za dědou, tak to pociťuji.

Studenti V3.A

KARETNÍ HRA O DŮVĚŘE A PODVODECH

V úterý 5.11. jsme se jako třída H1.A vyrazili podívat do mladoboleslavského divadla na divadelní hru „Hráči“.

V podstatě se jedná o podvod karetních hráčů pomocí karet. Celý děj se odehrává v jednom hotelovém pokoji s balkónem. Hlavní postava děje Icharev, mistr podvodů při karetních hrách, je sám podveden skupinou hráčů: Krugel, Utešovač, Švochněv.

Během děje se objeví více postav. Pokojný Alexei, starý pán Glov a jeho syn.

Glov je bohatý statkář, který oddává svou dceru a má pro ni na účtě 850 000.

Skupinka z hotelu poskytne Icharevovi spolupráci s Glovem se záměrem dostat od něj ty peníze. Samozřejmě Glov se jeho syn. Ten s naší čtveřicí zmíněnou sumu 850 000.

Dá jim tedy svou plnou moc a peníze. Jednoho večera, když Ichareva, poprosí ho, aby jim plnou moc.

nenechá a přichází na řadu začne hrát karty a prohraje

skupinka dostane právo na spolu popíjí na pokoji dal své peníze výměnou za

Icharev chvíli váha, ale nakonec souhlasí. To ale neví, že toto vše byl podvod a skupina 3 zmíněných mužů odjede s jeho penězi. Též se dozví, že to byla past a žádných 850 tisíc nedostal.

Naše třída si představení užila a hodnotíme ho jako povedené a plné napětí. Bylo zajímavé sledovat, jak se odhalují charaktery jednotlivých postav a jak se děj zamotává kolem karetních podvodů. Někteří z nás se do příběhu rychle ponořili a fandili hlavní postavě, zatímco jiní se bavili nad šikovně napsaným scénářem a zvraty. Celkově se nám hra líbila díky svému

nečekanému konci, který ukázal, že i ten nejlepší podvodník může být podveden.

Elen, Káťa a Lucka, H1.A

NAŠE KONÍČKY

TENIS

Tenis je dynamický sport, který se hraje na dvou nebo čtyřech osobních úrovních (singl nebo debly) na obdélníkovém hřišti rozděleném sítí. Cílem hry je umístit míček tak, aby ho soupeř nedokázal vrátit, a získat body. Hráči používají rakety k úderu míčku, který se odráží od povrchu, a soutěží v několika setech. **Hřiště:** Může být pokryto různými povrchy – antukou, trávou nebo tvrdým povrchem. Každý povrch ovlivňuje styl hry.

Základní úder zahrnují: **Servis** - zahajovací úder, který se provádí nad hlavou. **Forehand** - úder z dominantní strany, obvykle silný a přesný. **Backhand** - úder z nedominantní strany, může být proveden jednou nebo oběma rukama.

Pravidla: Hra se skládá z her a setů, kde cílem je vyhrát určité množství her na dosažení vítězství v setu. Hráči musí dodržovat pravidla a standardy fair play. Hráč získává body: 1 bod = "15" 2 body = "30" 3 body = "40" 4 body = "game" (pokud je rozdíl minimálně 2 body) Pokud je skóre 40:40, nazývá se to "deuce". Hráč musí vyhrát dva body po sobě, aby získal hru. Pokud hráč zasáhne míček mimo vymezené pole, je to chyba (faul).

O MNĚ

Jmenuji se Natálie Tůmová a chtěla bych se podělit o svou největší vášeň - tenis. Tenis hraji od svých tří let a od té doby se stal nedílnou součástí mého života.

Můj tréninkový režim je intenzivní, ale zároveň naplňující. Ve svém klubu v Mnichově Hradišti trénujeme několikrát týdně. Klub je pro mě druhým domovem. Potkávám se zde s přáteli a skvělými trenéry, kteří mě motivují k dosažení stále vyšších cílů.

Tenis mi pomohl rozvinout mou fyzickou kondici, koordinaci a disciplínu. Učila jsem se vyrovnávat s prohrami a také jak oslavovat vítězství. Nejlepší je hrát s "čistou hlavou", a proto se také zaměřuji na svou psychickou odolnost. Každý zápas je výzva. Na kurtu musím zůstat klidná a soustředěná, i když jde v některých situacích do tuhého.

Mám v plánu pokračovat v trénincích, zdokonalovat své dovednosti a účastnit se dalších turnajů, abych se posunula ještě dál.

Naty, H1.A

Autorka textu – foto je asi ze školky... 😊

Přihořívá, NEhoří, aneb dobrovolní hasiči

SDH-sbor dobrovolných hasičů, je obecné označení dobrovolnického hasičského sboru.

V mnoha zemích dobrovolní hasiči doplňují činnost profesionálních hasičských sborů a činnost hasičských útvarů průmyslových a podobných firem. Kolektiv mladých hasičů je tvořen členy ve věku 3-18let. Podmínky členství: odevzdaná přihláška zájemce s podpisem zákonného zástupce a souhlas SDH

Všechna SDH (sbor dobrovolných hasičů) spadají pod SH ČMS, neboli Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Ve sdružení je evidováno 355 468 členů organizovaných v 7 635 sborech dobrovolných hasičů. Taktéž je v něm zaevidováno 62 935 dětí a mládeže ve věku do 18 let. Mezi které se mimochodem řadím i já.

Do činnosti SDH patří snad všechno, co si dokážete představit, že by mělo do zájmového kroužku patřit. Základem jsou samozřejmě schůzky alespoň jednou týdně, jejichž činnost většinou vede k výkonu na soutěži nebo závodu. Spousta těchto závodů je součástí celostátní hry pro mladé hasiče „Hra Plamen“, která

obnáší různé štafety a požární útoky, dále se ale může mladý hasič zúčastnit „Závodu hasičské všestrannosti a brannosti“ (ZHVB), či TFA (Toughest Firefighter Alive) což je hasičská soutěž, která svými podmínkami simuluje práci hasiče při zásahu.

Kromě hasičského sportu se kolektiv mladých hasičů věnuje dětem v podobě organizování kulturních akcí, pořádání táborů nebo braní dětí na různé exkurze.

Pro samotnou existenci a udržení kolektivu mladých hasičů je totiž dost věcí, které by měl kolektiv splňovat. Například si musí spolek vést kroniku, která ale, alespoň k mému překvapení, může být vedena v podobě instagramového profilu, na který jsou v podobě fotografií zaznamenávány akce a tréninky kolektivu.

Myslím si, že hasičská činnost takto věnována dětem je skvělá pro kohokoliv. Každý si v ní najde svoje, ať už sport, vědomosti, nebo komunitu lidí pracujících na stejné věci.

Taky jsem hasič, což je docela hustý a znamená to, že si můžu prolézt hasičské auto od podlahy na střechu.

Na můj první trénink hasičů u nás na Loučeni mě dotáhl kámoš ze školy a zpětně bych na svém rozhodnutí nic neměnila, takže asi díky Fando.

Chodím sice krátce, ale rozhodně mě to stihlo chytnout. Velmi mě baví všechny různé hasičské soutěže, a i když mě často ne úplně dobrovolně dostali z mé komfortní zóny, stejně si užívám je absolvovat, ale i samotné trénování na ně. Jelikož už se ale většiny soutěží nebudu moci zúčastnit, hodlám pokračovat v našem SDH jinak.

Letos v létě jsem jela na Letní školu instruktorů v Malých Svatoňovicích a byl to zážitek, ze kterého jsem si toho hodně odnesla. Teď doufám, že se osvědčím jako instruktorka mládeže u našich mladých hasičů a budu tak nadále moc přispívat jejich činnosti.

Zdroje: <https://www.dh.cz/> ; https://cs.wikipedia.org/wiki/Sbor_dobrovoln%C3%BDch_hasi%C4%8D%C5%AF

Sofie, H1.A

Tanec

Tanec je v této době velmi populární sport sice mnoho lidí to jako sport nebere, ale v mnoha zemích je to považováno jako sport. Celkově tanec je rozdělen do několika kategorií a druhů tanců jako je hip hop, hause dance, balet, valčík, tango a další je jich mnoho ale v této době je nejvíce populární street dance.

Street dance je velmi populární hlavně pro mladé ale i pro starší, protože tam spadá více druhů tanců jako je hip hop a hause. Tento styl je hodně o improvizaci a cítění hudby v překladu street dance je jako pouliční tanec, takže si každý může tancovat svoje a styl co se mu líbí může to být rychlé, pomalé, nějaké pohupování a další je toho mnoho.

Z mého pohledu tanečnicka:

Tancování se věnuji už devět let a především street dance. Tanec mě baví a naplňuje, protože při tanci přicházím na nové věci kroky nacházím novou hudbu a uvolním se při tom. Ano tanec je někdy náročný, ale někdy se dá při něm velmi dobře uvolnit a nechat se vést pouze hudbou. Mám odtancováno mnoho soutěží, prošla jsem si mnoha výhrami i prohrami a pořád mě to baví, když se stalo, že jsme prohráli neklopili jsme hlavu a jeli dál, věděli jsme, že to bylo dobré, ale pořád je co zdokonalovat, pořád jsme přicházeli na nové kroky a další. Hodně často se setkávám s lidmi, co říkají, že tanec není sport, protože většinou na závodech každý, vidí celou sestavu, která trvá cca čtyři minuty, ale už nevidí tu snahu a bolest to za tím je. Tréninky taky nejsou jednoduché, když se učíme sestavu a trenérka řekne, že si ji zajedeme naposled a naplno, tak nakonec to dopadne tak, že to jedeme pětkrát naplno a pak už jsme úplně mrtví. Potom dělat postavení taky není jednoduché a různé změny, když někdo vypadne, že je třeba nemocný a měnit postavení na závodech není moc jednoduché. Samozřejmě nikomu názor neberu, že tanec není sport, ale až zkusí, tak zjistí.

Natálka, H1.A

CHEERLEADING A JÁ

V cheerleadingu je 5 pozic: Top, hlavní base, vedlejší base, zadní base a přední base

V cheerleadingu se používají základní prvky každé týmové choreografie: Stunty, Basket tossy, Pyramidy, pokřiky, skoky, tanec, akrobacie, spirit.

STUNTY

Stunt je akrobatický prvek, kde baseové zvedají či vyhazují Topa do vzduchu.

BASKET TOSSY

Jsou také známé jako "výhozy" kde Top ve vzduchu udělá akrobatický prvek např: salto, full, toe-touch, kick-twist, kick-full atd..

PYRAMIDY

Pyramidy vznikají spojením více stuntů dohromady a jejich různým propojením a navázáním.

POKŘIKY

Pokřik kde řve celý tým aby byl dostatečně slyšet na celou halu, většinou v angličtině. Slouží jako úvod/představení týmu, před choreografií.

SKOKY

Převzetí z gymnastiky. U všech skoků je hlavní technika provedení a výška skoku. Skoků je mnoho ale mezi základní patří: toe-touch, herkie, side/front hurdler a pike.

TANEC

Cheer dance neboli Performance cheer. Je mnoho pohybů ale největší vliv mají disco dance, show dance, street dance a baletní prvky např: upravené pirulety, výkopy atd..

AKROBACIE

Potřeba speciální povrch při vystupování (měkké koberce neboli odpružená podlaha). V choreografii je většinou standing tumbling a running tumbling.

SPIRIT

Tzv. "přechod" kde každý v choreografii jde stejně. Vyznačuje to nadšení a krásu choreografie.

Já a cheerleading

Jsem Nikol Pánková a dělám cheerleading už od roku 2019. Cheerleading je ten nejhezčí ale zároveň nejnáročnější sport. Trvalo to pár let než jsem se dostala tam kde jsem teď, ale stálo to za to. Cheer pochází z Ameriky, mají tam mnoho týmů jako my tady u nás ale zároveň národní tým. Minulý rok jsem měla tu příležitost si to vyzkoušet. Prošla jsem zkouškami a dostala se tam, bylo to náročné nejen fyzicky, ale i psychicky. Proto tenhle sport není pro slabší lidi jak fyzicky, tak psychicky, protože k tomuto sportu patří nejen krása a těžká práce, ale i úrazy.

Nikol, H1.A

POETICKÉ OKÉNKO: AVANTGARDNÍ BÁSEŇ

270924

Stroje venku šílí

Vevnitř jen tak krávy stojí.

Na co do nich víc spálený prach přilévat

Když stejně je tma

Všude venku stroje křičí

Ručičky 4:50 ukazují

Ruce má od barvy, začal je olizovat

Ručičky 4:50 přestaly ukazovat

Filip, V3.A

Baristický kurz

Dny 11. a 12. listopadu byly zasvěceny baristickému kurzu, kterým prošla třída H1.A.

Jak se pěstuje a zpracovává káva? To studenti zjistili na začátku programu, který byl věnován teorii. Bylo také nutné, aby se seznámili se samotným fungováním kávovarů a přípravou kávy.

Po části teorie přišla část praktická. V té se nejdříve připravovala káva různými způsoby jako třeba louhování ve French Pressu. Aby nic nepřišlo nazmar, studenti měli možnost tuto vlastnoručně připravenou kávu ochutnat.

Pak už přišly na řadu samotné druhy káv připravované v kávovaru. Nejdříve přišlo na

řadu espresso, které všichni úspěšně zvládli. Následovalo, už trochu obtížnější, cappuccino, které také všichni připravili bez větších potíží.

A konečně, část na kterou se studenti nejvíce těšili- "malování na kávu". Malovalo se našlehanou mléčnou pěnou z páry. Ač umělecké nadání má každý

jiné, všem se nějaký ten obrázek povedlo nakreslit. Ať už to byla zvířata, květiny, listy či sluníčka. A jelikož fantazii se meze

nekladou, vznikly i všelijaké abstraktní obrázky.

Po skončení kurzu všichni studenti, plni nových dojmů, obdrželi certifikát na přípravu espressa, cappuccina a mléčné studenty bylo jen nabyli nové zkušenosti,

pěny. Ať už to pro ozvláštňení výuky nebo ne, které se jistě neztratí.

Karolína, Terka a Lukáš, H1.A

Jeden den v Londýně

Divadelní představení s tímto názvem jsme navštívili 12. listopadu v boleslavském kulturáku. No a když se děj odehrával v Londýně, probíhalo představení samozřejmě v angličtině !!!

Lewis popisoval svůj den v Londýně. Společně s ním jsme ho strávili. Jeho den začíná ranní hygienou. Při cestě na pohovor do práce potkal v autobuse dívku Miu, která ho upozornila, že má pyžamo. Lewis běžel koupit košili do místního obchodu. Šel na pohovor, ze kterého měl dobrý pocit. Poté si šel koupit kafe k Bobovi do Starbucks. Když si koupil kafe omylem se mu vylilo a dostal pokutu kvůli které přišel o všechny úspory. Musel předvádět triky na ulici, aby si vydělal peníze. Ten samý strážník ho viděl a o peníze zase přišel. Na konci Mie ukradli kabelku a pak se dohodli že zajdou do kina.

Naše hodnocení:

- + Mluvili srozumitelně
- + Vybírali z diváků další postavy do jejich děje
- + Zábava
- + Sympatičtí

- Krátké
- Vybírali pouze kluky na pódium

Majda + Lucka, H2.B

Smažené Bedly

Sbíráte rádi houby, ale nevíte, co všechno se dá dělat? Máme pro vás jednoduchý recept na smažené bedly, který dokáže každý.

Budeme potřebovat

- Bedly **10 ks**
- Hladkou mouku
- Mletý kmín
- Vejce **2-3 ks**
- Sůl
- Pepř (čerstvě namletý)
- Strouhanka
- Sádlo (nebo řepkový olej)

Postup

- Bedly očistěte a odkrojte jim tvrdší nožičky.
- Zavřené kloboučky rozkrojte na poloviny, aby se snadněji obalovaly a smažily. Hodně velké rovné klobouky můžete také překrojit napůl.
- Připravte tři hluboké talíře nebo větší misky. Do první dejte hladkou mouku, kterou promíchejte s mletým kmínem. Do druhé vyklepněte vejce a rozšlehejte je se solí a čerstvě namletým pepřem. Do třetí misky nasypete strouhanku.
- Každou bedlu důkladně obalte nejprve v ochucené mouce, poté v rozšlehaných vejcích, a nakonec ve strouhance.
- Smažte ve vyšší vrstvě rozpáleného sádla nebo řepkového oleje dozlatova. Můžete také použít přepuštěné máslo. Houbové řízky odložte na papírové utěrky a nechte odsát přebytečný tuk.
- Podávejte buď samotné nebo s přílohou podle volby.

Smažené bedly jsou volba pro každého labužníka i začínajícího kuchtíka.

Čokoládové brownies s ořechy

Ingredience:

200 g hořké čokolády
150 g másla
250 g cukru
3 vejce
100 g mouky
špetka soli
50 g vlašských nebo pekanových ořechů (volitelné)
čokoládové kousky

Pokyny:

1. Předehřejte troubu na 180 °C a připravte pekáč (asi 20x20 cm) vyložený pečicím papírem.
2. Nejprve rozlomte čokoládu na menší kousky a rozpustěte ji spolu s máslem ve vodní lázni nebo na nízkém plameni, dokud směs není hladká. Nezapomeňte stále míchat, aby se netvořily hrudky. Odejděte z ohně a nechte trochu vychladnout.
3. V misce vyšlehejte vejce a cukr dohromady, až vznikne světlá a nadýchaná směs. Postupně vmíchejte rozpuštěnou čokoládovou směs.
4. Prosejte mouku do těsta, přidejte obrovskou špetku soli a opatrně vmíchejte. Nakonec přidejte nasekané vlašské nebo pekanové ořechy pro oříškový crunch.
5. Poté nalijte do pekáče a dejte do trouby péct, dokud povrch není tvrdý, ale uvnitř zůstává měkká a tekutá brownie textura - stejně rovnoměrně nalijte těsto do připravené formy. Navíc můžete přidat také čokoládové kousky pro extra čokoládovou esenci. Buďte opatrní a pečte přibližně 25–30 minut, dokud není horní povrch tvrdý, ale uvnitř zůstává měkký a tekutý.
6. Nakonec nakrájejte na kousky – nyní vyjměte brownies z trouby a pánve a nechte vychladnout asi patnáct minut. Poté nakrájejte koláče na čtverce.

Návrh na závěr: Pokud se Vám zdají ořechy příliš silné, použijte pekanové ořechy, které mají vynikající máslovou chuť a velmi dobře ladí s čokoládou.

Přejeme dobrou chuť a hodně radosti z pečení!

Pavel a David

Terka píše nahlas !!!

Dne 25. listopadu jsme šli na Gymnázium Josefa Pekaře v Mladé Boleslavi podpořit naši spolužačku Terezii Vávrovou v literární soutěži "František nepíše tiše".

Sraz jsme měli v 7:15 před budovou školy, odkud jsme se následně přemístili do velmi prostorné auly ve 3. patře.

Krátce po našem příchodu začal první úkol pro soutěžící - vytvořit název podle zadaného úryvku pomocí metafor. Na splnění měli 25 minut. Soutěžící odešli do jiné místnosti, my jsme zůstali v té původní. Měli totiž pozvaného českého básníka a prozaika Pavla Kolmačku,

který předvedl rozhovor o svém životě, kariéře a rodině. Poté následovala přestávka, jež trvala přibližně 10 minut.

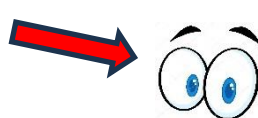
Po přestávce přišel na řadu druhý úkol - napsat mikropovídku na základě předlohy - Dvě ženy ve vlaku. Na splnění úkolu bylo 45 minut. Po přesunutí soutěžících se moderující učitel zeptal na pár otázek pana Kolmačky. Na otázky jsme měli prostor také my.

Třetí úkol už byl s kreativním týmem, po ukázce hry na harfu měli soutěžící s týmem vytvořit dopis s obsahem sedmi vět s 45 minutovou lhůtou na splnění úkolu. My jsme opět zůstali v původní místnosti a moderující učitel zahájil besedu s inspirátory, na které jsme mohli mít dotazy.

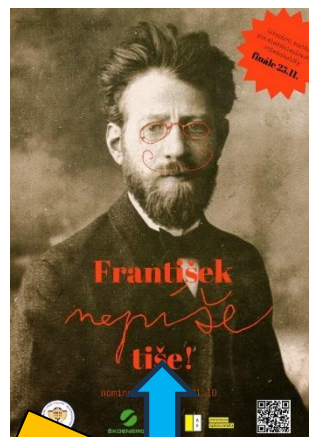

Po dlouhé pauze, kdy jsme mohli jít ven nebo se podívat, jak to vypadá v jiných částech gymnázia, jsme se znovu sešli v aule, kde se akce odehrávala. Bylo na řadě vyhlásit vítěze. Když se sešla celá porota, vyhlášení začalo. Terka získala skvělé třetí místo, diplom a kytici. **BLAHOPŘEJEME!!!**

Byla to velmi zajímavá akce, a určitě velmi zajímavé vidět básníka na vlastní oči!

Natálka, V2.A

František (Gellner)
Terka

PRESOVAČ – ROZHOVOR S ABSOLVENTEM ŠKOLY

V rubrice Presovač pokládáme otázky absolventům naší školy. Dnes je to naše úspěšná absolventka z roku 2021 Veronika Paulová.

Kde v současnosti pracujete?

Pracuji na Letišti Václava Havla v Praze.

Jaký byl Váš největší zážitek během studia na hotelové škole?

V tuhle chvíli si žádný konkrétní zážitek nevybavím, my jsme byli bohužel hodně ovlivněni covidem a část studia jsme měli on-line výuku.

Co Vás vedlo k výběru naší školy?

Upřímně ani nevím, asi ten obor jako takový.

Jakým způsobem se vám podařilo vyvážit studium a osobní život během školních let? Pro mě učení nebylo náročné, takže s tomhle jsem žádný problém neměla.

Máte nějaké zájmy nebo koníčky mimo hotelnictví, které Vás inspirují v práci?

Neřekla bych že hotelnictví je můj koníček, mě to vždy víc táhlo k cestovnímu ruchu, mým největším koníčkem je tedy cestování.

Stal se Vám někdy ve škole nějaký průšvih?

O žádném nevím.

Dělala jste nebo děláte nějaký sport?

Pravidelně ne.

Jaký byl ve škole Váš nejoblíbenější učitel a předmět?

Já jsem neměla problém s žádným učitelem, ale nejradši jsem asi měla angličtinu a paní učitelku Fišerovou.

Jaká byla největší výzva, které jste během studia čelila a jak jste ji překonala?

Myslím si že největší výzvou všech středních škol je maturita, která ve finále nebyla vůbec těžká, takže se opravdu není čeho bát :-)

Co byste poradila novým studentům hotelové školy, kteří právě začínají svou cestu?

Využívejte všech výhod a možnosti co vám škola nabídne, a hlavně si to období užijete.

Všem studentům přeji, ať se vám ve škole daří a maturantům hodně štěstí u maturit !!!

Ptali se Honza a Tonda, H1.A

HALLOWEEN 2024

Děsiví žáci +
příšerní učitelé +
strašidelná škola =
HALLOWEEN 2024

Vánoční sbírka pro Útulek DOGSY z. s.

- **Termín konání sbírky: 2. - 20.12.2024**
- **Sběrné místo: SŠGH Mladá Boleslav**
- *Na Celně 281: kabinet paní učitelky Mgr. Koukalové do 20.12.*
- *Na Ptácké 74: Sborovna učitelů do 18.12.2024*

- Blíží se Vánoce, a ne všichni pejsci mají to štěstí je strávit v teple domova u svého páníčka a teprve na toho pravého čekají.
- Pojdme jim tedy společně zpříjemnit dlouhé chvíle čekání na nový domov a darujme jim pod stromeček nějaké mlsky, hračky, kvalitní granule, dřevitou vlnu, apod

(seznam, co můžete do útulku darovat, naleznete na nástěnce v Bakalářích)

- Dary od Vás budou dovezeny do útulku na Štědrý den a na našem Instagramu můžete očekávat fotku přímo z útulku.

ÚTULEK DOGSY
azyl pro nechtěné a týrané psy.

Útulek vznikl v roce 2019.
Zachránili jsme přes 600 pejsků.
Stále budujeme vnitřní prostory pro zvířata.
Jsme soukromý útulek, a proto nejsme
finančně podporováni státem.

Pokud ti není lhostejný osud
týraných psů, můžeš ho změnit i Ty!
Sebemensi pomoc se počítá. Staň se
hrdinou a pomáhej, kde je to potřeba.

kontakt:

- ☎ 777 239 237
- 🌐 www.utulekdogsy.cz
- 📍 Útulek Dogsy, Jestřebí u České Lípy
- 📞 222695012/0600

**DĚKUJEME ZA VAŠI PODPORU,
i maličkost potěší !!!**

WEB: www.utulekdogsy.cz IG/FB:
[@utulekdogsy](https://www.instagram.com/utulekdogsy)

Exkurze do České národní banky – tak velké peníze tam mají v sejfě!!

Burza škol – nabízíme studium na hotelovce !!

Co nás čeká aneb Školní kalendář

hodnocení H4.A

2. – 20. prosince	sbírka pro psí útulek DOGSY	😊😊😊😊
5. prosince	mikulášská nadílka	😊😊😊😊😊
6. prosince	Den otevřených dveří	😊😊
13. prosince	stužkovací večírek maturantů	😊😊😊😊😊😊😊
16. prosince	adventní zájezd Drážďany	😊😊😊
16. – 20. prosince	barmanský kurz H3.A	😊
19. + 20. prosince	vánoční bruslení / besídky tříd	😊😊😊😊😊😊
23. 12. – 5. 1.	vánoční prázdniny	😊😊😊😊😊😊😊
leden	lyžařský kurz – 1. ročník	😊
3. – 8. února	lyžařský zájezd Rakousko – Rauris	😊😊😊
17. ledna	Den otevřených dveří	😊😊
31. ledna	pololetní prázdniny	😊😊😊😊😊😊😊
21. února	maturitní ples, stužkování 1. ročníků	😊😊😊😊😊😊😊

H4.A vás zve na MATURITNÍ PLES !!!

Toto PRESSO vám připravili (nejen) studenti 1. ročníku s drobnou pomocí* svých učitelů češtiny 😊. Elektronická verze je na školním facebooku a instagramu.

*) drobná pomoc =

